

LLEGENDA DELS GEGANTS DELS TRES PUJOLS

És una llegenda que es va promoure a l'entorn del bateig dels gegants nous ara fa precisament deu anys, amb la finalitat que de forma didàctica es difongués entre la quitxalla les virtuts i qualitats dels gegants recent estrenats, allò que es pretenia que representéssin arreu i que diu així:

"Això era a Caldes en època romana quan ja hi havien els tres pujols, dels quals en rajava aigua calenta. Eren el Puig de les Ànimes, el de Sant Grau i el de les Molerres. Els romans havien estat els primers en descobrir les qualitats i virtuts miraculoses de les aigües de Caldes i per tal d'aprofitar-les les canalitzaren cap a unes piscines, termes i fonts, i també les començaren a envasar en botes i barrils que exportaven a Roma i a la Itàlica, la Gàl.lia i la Hispània.

La caiguda de l'Imperi Romà deixà pas a una època d'inseguretat, d'incerteses i sobretot d'invasions. La situació de Caldes, al bell mig de la plana i a tocar de la Via Augusta, la feia especialment exposada a aquests tipus de perills. Això obligà al conjunt dels caldens-romans a marxar ràpidament i de forma temporal cap a les muntanyes més properes on hi restarien arrecerats de tota classe de riscos. Abans de fer-ho, però, enviaren a buscar a la Itàlica una parella de gegants que fessin de guardians i que tinguessin cura de la conservació de les aigües de Caldes, i la presència dels quals fes renunciar a qualsevol intent d'apropiació o malbaratament de les seves emergències hidrotermals.

Les invasions dels bàrbars del nord passaren de llarg, desconexadors com eren dels secrets i de la importància de les aigües de Caldes. No així la invasió dels sarraïns que venien del sud, més savis i bons coneixedors dels valors màgics i terapèutics de les aigües d'aquí, els quals maldaren i procuraren per tal d'apoderar-se'n. No obstant això, la presència dels nostres gegants, fidels guardians de les aigües i dels pujols, imposà i atemorí inicialment als musulmans, els quals idearen per contrarestar-la una estratagema per portar a cap eficaçment el seu projecte d'ensenyorir-se de les aigües i dels pujols d'on aquestes naixien.

L'estratagema fou que, tenint en compte que els gegants eren de tarannà més aviat pacífic i que allò que corprenia i espantava més era la seva còrpora enorme i la seva enèrgica aparença, els sarraïns portaren del bell mig de l'Àfrica un

monstruós i ferotge drac o millor dit una brívia, perquè era femella, alada, coberta d'escates, cap de cocodril, esquena eriçada de crestes i llarga cua, que intimidés i esporuguís als nostres gegants.

Primerament, la brívia africana, espantosa, envoltada del fum i del foc que generaven les seves fortes i aspres alenades, va aconseguir arrabassar el primer pujol, el de les Ànimes, als pobres gegants caldens. Aquests, dipositaris dels interessos i dels drets dels caldens-romans, iniciaren el contraatac, fonamentat, però, en unes armes ben peculiars. La geganta posà en joc la seva gràcia i dolcesa per tal d'agradar i encaterinar la brívia i convèncer-la de la seva usurpació. El gegant, en canvi, se serví del diàleg raonat, mesurat i contemporitzador, amb arguments com els de la legalitat i del pes dels drets adquirits amb els anys per una col·lectivitat, de la no violència i del pacifisme, del fes l'amor i no la guerra ...

Però tot fou en debades, la brívia no només no desistí en aital confiscació, sinó que persistí en l'intent d'apropiar-se dels dos altres pujols. I aquí és quan l'atzar i la naturalesa conjuminats, tan sovint esquerps i esquivols, es decantaren de part nostra.

Quan la brívia era a punt de posar la grossa petja en el tercer pujol, un gran terrabastall seguit d'un fort terratrèmol obrí una gran escletxa en el terra precisament en el lloc on era el monstruós animal que davallà braolant i rugint, fins al mateix centre de la terra on fou consumit ràpidament per les flames d'allí.

Aquesta ha estat la llegenda dels Gegants dels tres pujols, els gegants romans de Caldes de Malavella, els quals restaren fidels a la tasca encomanada i gràcies als quals i a les forces de la naturalesa, podem avui gaudir encara de les meravelloses aigües calentes de Caldes".